Oikeustapauskokoelma

UNIONIN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (ensimmäinen jaosto)

19 päivänä joulukuuta 2018*

Ennakkoratkaisupyyntö – Maatalous – Asetus (EY) N:o 510/2006 – 4 artiklan 2 kohdan e alakohta – Asetus (EU) N:o 1151/2012 – 7 artiklan 1 kohdan e alakohta – Maantieteellisten merkintöjen ja alkuperänimitysten suoja – Eritelmän muuttamista koskeva hakemus – Schwarzwaldista Saksasta peräisin oleva kinkku (Schwarzwälder Schinken) – Pakkaamista tuotantoalueella koskevat vaatimukset – Asetuksen (EY) N:o 510/2006 tai asetuksen (EU) N:o 1151/2012 sovellettavuus

Asiassa C-367/17,

jossa on kyse SEUT 267 artiklaan perustuvasta ennakkoratkaisupyynnöstä, jonka Bundespatentgericht (liittovaltion patenttituomioistuin, Saksa) on esittänyt 18.5.2017 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut unionin tuomioistuimeen 13.6.2017, saadakseen ennakkoratkaisun asiassa

S

vastaan

EA,

EB ja

EC,

UNIONIN TUOMIOISTUIN (ensimmäinen jaosto),

toimien kokoonpanossa: varapresidentti R. Silva de Lapuerta, joka hoitaa ensimmäisen jaoston puheenjohtajan tehtäviä, sekä tuomarit J.-C. Bonichot, A. Arabadjiev, C. G. Fernlund ja S. Rodin (esittelevä tuomari),

julkisasiamies: H. Saugmandsgaard Øe,

kirjaaja: hallintovirkamies C. Strömholm,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 17.5.2018 pidetyssä istunnossa esitetyn,

ottaen huomioon huomautukset, jotka sille ovat esittäneet

– S, edustajinaan J. Schwarze ja U. Gruler, Rechtsanwalt,

– EC, edustajinaan K. Sandberg ja V. Schoene, Rechtsanwälte,

– Itävallan hallitus, asiamiehenään G. Eberhard,

* Oikeudenkäyntikieli: saksa.

– Euroopan komissio, asiamiehinään B. Eggers, B. Hofstötter, I. Naglis ja D. Bianchi,

päätettyään julkisasiamiestä kuultuaan ratkaista asian ilman ratkaisuehdotusta,

on antanut seuraavan

tuomion

1 Ennakkoratkaisupyyntö koskee maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden maantieteellisten merkintöjen ja alkuperänimitysten suojasta 20.3.2006 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 510/2006 (EUVL 2006, L 93, s. 12) ja maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden laatujärjestelmistä 21.11.2012 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1151/2012 (EUVL 2012, L 343, s. 1) tulkintaa.

2 Tämä pyyntö on esitetty asiassa, jossa vastakkain ovat yhtäältä yhdistys S ja toisaalta EA, EB ja EC ja jossa on kyseessä päätös, jolla Deutsches Patent- und Markenamt (Saksan patentti- ja tavaramerkkivirasto, jäljempänä DPMA) hylkäsi S:n hakemuksen suojatun maantieteellisen merkinnän Schwarzwälder Schinken (Schwartzwaldin kinkku) eritelmän muuttamisesta siltä osin kuin muuttaminen koskee leikkaamista ja pakkaamista koskevia tietoja.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

3 Asetuksen N:o 510/2006 4 artiklan 2 kohdan e alakohdassa säädetään seuraavaa:

”Tuote-eritelmässä on oltava vähintään seuraavat tiedot:

– –

e) kuvaus menetelmästä, jolla maataloustuote tai elintarvike saadaan aikaan, ja tarvittaessa aidoista ja muuttumattomista paikallisista menetelmistä, sekä pakkaamiseen liittyvät tiedot, jos pakkaaminen on 5 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun hakijaryhmittymän esittämien määritelmien ja perustelujen mukaan suoritettava tietyllä maantieteellisellä alueella, jotta voidaan säilyttää laatu tai taata alkuperä tai varmistaa valvonta”.

4 Mainitun asetuksen 5 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä ja toisessa alakohdassa säädetään seuraavaa:

”Ainoastaan ryhmittymä voi hakea rekisteröintiä.

Tässä asetuksessa ’ryhmittymällä’ tarkoitetaan samaa maataloustuotetta tai elintarviketta käsittelevistä tuottajista tai jalostajista koostuvaa järjestöä sen oikeudellisesta muodosta tai kokoonpanosta riippumatta. Muut osapuolet, joita asia koskee, voivat olla osallisina ryhmittymässä. Luonnollista tai oikeushenkilöä voidaan pitää ryhmittymänä 16 artiklan c alakohdassa tarkoitettujen yksityiskohtaisten sääntöjen mukaisesti.”

5 Asetuksen N:o 510/2006 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 14.12.2006 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1898/2006 (EUVL 2006, L 369, s. 1) 8 artiklassa säädetään seuraavaa:

”Jos hakijaryhmittymä määrittelee tuote-eritelmässä, että maataloustuotteen tai elintarvikkeen asetuksen (EY) N:o 510/2006 4 artiklan 2 kohdan e alakohdassa tarkoitettu pakkaaminen on tehtävä rajatulla maantieteellisellä alueella, tällaiset vapaata liikkuvuutta ja palvelujen tarjoamisen vapautta koskevat tuotekohtaiset rajoitukset on perusteltava.”

6 Asetus N:o 510/2006 on kumottu ja korvattu 3.1.2013 alkavin vaikutuksin asetuksella N:o 1151/2012.

7 Asetuksen N:o 1151/2012 7 artiklan 1 kohdan e alakohdassa säädetään seuraavaa:

”Suojatun alkuperänimityksen tai suojatun maantieteellisen merkinnän on oltava sellaisen eritelmän mukainen, johon sisältyvät vähintään seuraavat tiedot:

– –

e) kuvaus menetelmästä, jolla tuote saadaan aikaan, ja tarvittaessa aidoista ja muuttumattomista paikallisista menetelmistä, sekä pakkaamiseen liittyvät tiedot, jos hakijaryhmä katsoo sen tarpeelliseksi ja esittää nimenomaan kyseistä tuotetta koskevat riittävät perusteet sen osalta, miksi pakkaaminen on suoritettava rajatulla maantieteellisellä alueella laadun säilyttämiseksi, alkuperän varmistamiseksi tai valvonnan varmistamiseksi, ottaen huomioon unionin lainsäädännön, erityisesti tavaroiden vapaan liikkuvuuden ja palvelujen tarjoamisen vapauden osalta”.

Pääasia ja ennakkoratkaisukysymykset

8 Nimitys Schwarzwälder Schinken on rekisteröity S:n hakemuksesta 25.1.1997 lukien suojattuna maantieteellisenä merkintänä.

9 S pyysi 23.3.2005 tekemällään hakemuksella DPMA:lta useita muutoksia suojatun maantieteellisen merkinnän Schwarzwälder Schinken eritelmään maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden maantieteellisten merkintöjen ja alkuperänimitysten suojasta 14.7.1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2081/92 (EYVL 1992, L 208, s. 1) 9 artiklan nojalla.

10 Voidakseen tutkia tämän muuttamista koskevan hakemuksen DPMA:n tavaramerkkiosasto 3.2 pyysi asianomaisten asiantuntijaelinten lausuntoja.

11 Saatuaan mainitut lausunnot S esitti 13.2.2007 päivätyllä kirjelmällä, jonka DPMA vastaanotti 15.2.2007, nämä lausunnot huomioon ottaen eritelmän muuttamista koskevan uuden hakemuksen.

12 Tätä hakemusta vastaan esitettiin kolme väitettä; yhden niistä teki EC, joka on esittänyt huomautuksia nyt esillä olevassa oikeudenkäyntimenettelyssä. EC on lihatuotteiden tukkukauppias, joka leikkaa ja pakkaa nykyään Schwarzwälder Schinkeniä tuotantoalueen ulkopuolella.

13 DPMA hylkäsi 5.12.2008 tekemällään päätöksellä eritelmän muuttamista koskevan hakemuksen siltä osin kuin se koskee leikkaamista ja pakkaamista koskevia tietoja, sillä perusteella, että hakemus ei ollut asetuksen N:o 510/2006 säännösten mukainen.

14 S valitti mainitusta päätöksestä ja vaati DPMA:n päätöksen muuttamista siltä osin kuin siinä hylättiin mainittu eritelmän muuttamista koskeva hakemus.

15 Bundespatentgericht (liittovaltion patenttituomioistuin, Saksa) kumosi 13.10.2011 antamallaan ratkaisulla DPMA:n päätöksen ja totesi, että eritelmän muuttamista koskeva hakemus täytti asetuksen N:o 510/2006 vaatimukset.

16 EC valitti tästä ratkaisusta Bundesgerichtshofiin (liittovaltion ylin tuomioistuin, Saksa).

17 Bundesgerichtshof kumosi 3.4.2014 antamallaan ratkaisulla ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen 13.10.2011 antaman ratkaisun ja palautti asian ennakkoratkaisua pyytäneelle tuomioistuimelle.

18 Näissä olosuhteissa Bundespatentgericht on päättänyt lykätä asian käsittelyä ja esittää unionin tuomioistuimelle seuraavat ennakkoratkaisukysymykset:

”1) Onko päätös toimivaltaiselle kansalliselle viranomaiselle – tässä: [DPMA] – 15.2.2007 jätetystä hakemuksesta suojatun maantieteellisen merkinnän eritelmän muuttamiseksi siten, että tuotteen – tässä: Schwarzwälder Schinken – leikkaaminen ja pakkaaminen voidaan suorittaa ainoastaan tuotantoalueella, tehtävä hakemuksen jättämisajankohtana voimassa olleen asetuksen N:o 510/2006 vai päätöksen tekemisajankohtana voimassa olevan asetuksen N:o 1151/2012 perusteella?

2) Jos päätös on tehtävä nykyisin voimassa olevan asetuksen N:o 1151/2012 perusteella:
1.a) Muodostaako se seikka, että tuotteen epäasianmukainen kuljettaminen jalostusta (leikkaamista ja pakkaamista) varten muille alueille voi vaikuttaa haitallisesti tuotteen alkuperäiseen makuun, alkuperäiseen laatuun ja säilyvyyteen, tuotteen laadunvarmistuksen näkökulmasta asetuksen N:o 1151/2012 7 artiklan 1 kohdan e alakohdassa tarkoitetut nimenomaan kyseistä tuotetta koskevat riittävät perusteet sille, että leikkaaminen ja pakkaaminen voidaan suorittaa ainoastaan tuotantoalueella?
1.b) Muodostavatko eritelmään sisältyvät leikkaamista ja pakkaamista koskevat vaatimukset, jotka eivät ylitä sovellettavia elintarvikehygienian vaatimuksia, tuotteen laadunvarmistuksen näkökulmasta asetuksen N:o 1151/2012 7 artiklan 1 kohdan e alakohdassa tarkoitetut nimenomaan kyseistä tuotetta koskevat riittävät perusteet sille, että leikkaaminen ja pakkaaminen voidaan suorittaa ainoastaan tuotantoalueella?
2.a) Voidaanko eritelmässä suojatulle maantieteelliselle merkinnälle asetetun vaatimuksen, jonka mukaan leikkaaminen ja pakkaaminen voidaan suorittaa ainoastaan tuotantoalueella, osalta pitää asetuksen N:o 1151/2012 7 artiklan 1 kohdan e alakohdassa tarkoitettuina nimenomaan kyseistä tuotetta koskevina riittävinä perusteina lähtökohtaisesti sitä, että siinä tapauksessa tältä osin mahdolliset (valmistajaa koskevat) tarkastukset tuotantoalueella (asetuksen N:o 1151/2012 7 artiklan 1 kohdan g alakohta, luettuna yhdessä 36 artiklan 3 kohdan a alakohdan ja 37 artiklan kanssa) mahdollistavat tiheämmät tarkastukset ja yleisesti paremman suojan kuin saman asetuksen 36 artiklan 3 kohdan b alakohdassa, luettuna yhdessä 38 artiklan kanssa, tarkoitetut (väärinkäytösten estämiseksi tehtävät) tarkastukset?
2.b) Jos toisen kysymyksen 2.a) kohtaan vastataan kieltävästi:

Onko toisenlainen arvio perusteltu, jos kyse on tuotteesta, jolle on voimakasta kysyntää myös asianomaisen alueen ulkopuolella ja jota leikataan ja pakataan merkittävässä määrin tuotantoalueen ulkopuolella, vaikka konkreettisia tapauksia asetuksen N:o 1151/2012 13 artiklassa tarkoitetusta suojatun maantieteellisen merkinnän väärinkäytöstä ei ole toistaiseksi havaittu?

3. Voidaanko eritelmässä suojatulle maantieteelliselle merkinnälle asetetun vaatimuksen, jonka mukaan leikkaaminen ja pakkaaminen voidaan suorittaa ainoastaan tuotantoalueella, osalta pitää asetuksen N:o 1151/2012 7 artiklan 1 kohdan e alakohdassa tarkoitettuina nimenomaan kyseistä tuotetta koskevina riittävinä perusteina sitä, että jalostetun tuotteen jäljitettävyyttä ei muutoin voida taata varmasti?

Onko tässä yhteydessä merkitystä sillä, että
a) elintarvikkeiden ja erityisesti eläinperäisten elintarvikkeiden jäljitettävyys on taattava elintarvikelainsäädäntöä koskevista yleisistä periaatteista ja vaatimuksista, Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaisen perustamisesta sekä elintarvikkeiden turvallisuuteen liittyvistä menettelyistä 28.1.2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 178/2002 [(EUVL 2002, L 31, s. 1)] 18 artiklan 1 kohdan nojalla, luettuna yhdessä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 178/2002 eläinperäisille elintarvikkeille asetetuista jäljitettävyysvaatimuksista 19.9.2011 annetun komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 931/2011 [(EUVL 2011, L 242, s. 2)] kanssa;
b) tuotteen jäljitettävyys on taattava siten, että tuotteen jalostajat osallistuvat oikeudellisesti vapaaehtoisiin mutta käytännössä kuitenkin pakollisiin yksityisiin varmistusjärjestelmiin?

4. Jos johonkin toisen kysymyksen 1–3 kohdasta vastataan myöntävästi:

   Voidaanko tai täytyykö suojatun maantieteellisen merkinnän eritelmässä määrätä – lievempänä keinona siihen nähden, että tuotteen leikkaaminen ja pakkaaminen olisi siirrettävä sen tuotantoalueelle – siitä, että tuotantoalueen ulkopuolelle sijoittautuneet tuotteen jalostajat kuuluvat tältä osin eritelmän mukaisesti tuotantoalueella tehtävien tarkastusten osalta toimivaltaisten viranomaisten ja elinten (asetuksen N:o 1151/2012 7 artiklan 1 kohdan g alakohta) valvonnan piiriin?

3) Jos päätös on tehtävä asetuksen N:o 510/2006 perusteella (ks. ensimmäinen kysymys), ennakkoratkaisupyynnön esittänyt tuomioistuin pyytää unionin tuomioistuinta vastaamaan 2 kohdan kysymyksiin mainitun asetuksen ja etenkin sen 4 artiklan 2 kohdan e alakohdan perusteella, luettuna yhdessä [asetuksen N:o 1898/2006] 8 artiklan ja johdanto-osan kahdeksannen perustelukappaleen kanssa.”

Ennakkoratkaisukysymysten tarkastelu

Ensimmäinen kysymys

19 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin tiedustelee ensimmäisellä kysymyksellään pääasiallisesti, onko pääasiassa kyseessä olevan kaltainen päätös, joka koskee suojatun maantieteellisen merkinnän eritelmän muuttamista koskevaa hakemusta, tehtävä hakemuksen jättämisajankohtana voimassa olleen asetuksen N:o 510/2006 4 artiklan 2 kohdan e alakohdan, luettuna yhdessä asetuksen N:o 1898/2006 8 artiklan kanssa, vai tällaisen päätöksen tekemisajankohtana voimassa olevan asetuksen N:o 1151/2012 7 artiklan 1 kohdan e alakohdan perusteella. Koska nämä säännökset ovat olennaisilta osin samanlaiset, ensimmäiseen kysymykseen ei ole tarpeen vastata.

Toinen ja kolmas kysymys

20 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin tiedustelee toisella ja kolmannella kysymyksellään, joita on arvioitava yhdessä, pääasiallisesti, onko asetuksen N:o 510/2006 4 artiklan 2 kohdan e alakohtaa, luettuna yhdessä asetuksen N:o 1898/2006 8 artiklan kanssa, ja asetuksen N:o 1151/2012 7 artiklan 1 kohdan e alakohtaa tulkittava siten, että vaatimus siitä, että suojatulla maantieteellisellä merkinnällä sertifioidun Schwarzwälder Schinkenin kaltaisen tuotteen pakkaaminen on suoritettava sen maantieteellisellä tuotantoalueella, on mainitun 4 artiklan 2 kohdan e alakohdan nojalla perusteltu, jos sillä on tarkoitus estää kuljetuksesta, leikkaamisesta tai pakkaamisesta tämän alueen ulkopuolella tuotteen laadulle aiheutuva riski, taata mahdollisimman tehokas valvonta kyseisellä alueella ja varmistaa, että unionin säännöstössä edellytetty tuotteen jäljitettävyys taataan paremmin.

21 Asetuksen N:o 510/2006 4 artiklan 2 kohdan e alakohdassa säädetään, että tuote-eritelmässä on oltava ”pakkaamiseen liittyvät tiedot, jos pakkaaminen on – – hakijaryhmittymän esittämien määritelmien ja perustelujen mukaan suoritettava tietyllä maantieteellisellä alueella, jotta voidaan säilyttää laatu tai taata alkuperä tai varmistaa valvonta”, ja asetuksen N:o 1898/2006 8 artiklassa säädetään, että ”jos hakijaryhmittymä määrittelee tuote-eritelmässä, että maataloustuotteen tai elintarvikkeen asetuksen (EY) N:o 510/2006 4 artiklan 2 kohdan e alakohdassa tarkoitettu pakkaaminen on tehtävä rajatulla maantieteellisellä alueella, tällaiset vapaata liikkuvuutta ja palvelujen tarjoamisen vapautta koskevat tuotekohtaiset rajoitukset on perusteltava”.

22 Lisäksi asetuksen N:o 1151/2012 7 artiklan 1 kohdan e alakohdassa säädetään, että suojatun maantieteellisen merkinnän eritelmään on sisällyttävä ”pakkaamiseen liittyvät tiedot, jos hakijaryhmä katsoo sen tarpeelliseksi ja esittää nimenomaan kyseistä tuotetta koskevat riittävät perusteet sen osalta,

miksi pakkaaminen on suoritettava rajatulla maantieteellisellä alueella laadun säilyttämiseksi, alkuperän varmistamiseksi tai valvonnan varmistamiseksi, ottaen huomioon unionin lainsäädännön, erityisesti tavaroiden vapaan liikkuvuuden ja palvelujen tarjoamisen vapauden osalta”.

23 Näiden säännösten mukaan vaatimuksen, jonka mukaan tuotteen, jolla on suojattu maantieteellinen merkintä, pakkaaminen on suoritettava rajatulla maantieteellisellä alueella, tarkoituksena on oltava kyseisen tuotteen laadun säilyttäminen tai kyseisen tuotteen alkuperän takaaminen tai valvonnan varmistaminen.

24 Lisäksi on muistutettava, että unionin lainsäädännöstä ilmenee yleinen suuntaus, jonka mukaan yhteisen maatalouspolitiikan alaan kuuluvien tuotteiden laatua korostetaan kyseisten tuotteiden maineen edistämiseksi käyttämällä muun muassa alkuperänimityksiä, jotka ovat erityisen suojelun kohteena. Unionin lainsäädännöllä pyritään myös tyydyttämään odotukset, joita kuluttajalla on tuotteiden laadun ja tuotteiden tietyn maantieteellisen alkuperän osalta, sekä helpottamaan sitä, että tuottajat voivat saada yhtäläisissä kilpailuolosuhteissa paremmat tulot vastineena aidoille pyrkimyksille parantaa laatua (ks. vastaavasti tuomio 3.3.2011, Kakavetsos-Fragkopoulos, C-161/09, EU:C:2011:110, 34 kohta).

25 Lisäksi eritelmällä, jolla asetetaan suojatun maantieteellisen merkinnän myöntämisen edellytykseksi se, että kinkun siivuiksi leikkaaminen ja pakkaaminen suoritetaan tuotantoalueella, pyritään siihen, että kyseisen suojatun maantieteellisen merkinnän käyttöön oikeutetut voivat säilyttää edelleen määräysvallan erään sellaisen muodon osalta, jolla tuote esiintyy markkinoilla. Eritelmässä olevan tämän edellytyksen tarkoituksena on suojella paremmin tuotteen laatua ja aitoutta ja tämän seurauksena suojatun maantieteellisen merkinnän mainetta, josta sen käyttöön oikeutetut ovat kokonaan ja yhteisesti vastuussa (ks. vastaavasti tuomio 20.5.2003, Consorzio del Prosciutto di Parma ja Salumificio S. Rita, C-108/01, EU:C:2003:296, 65 kohta).

26 Tässä yhteydessä pääasiassa kyseessä olevan kaltaisen edellytyksen on katsottava olevan unionin oikeuden mukainen siitä huolimatta, että se rajoittaa kaupankäyntiä, jos osoitetaan, että edellytys on välttämätön ja oikeasuhteinen keino kyseisen tuotteen laadun säilyttämiseksi, kyseisen tuotteen alkuperän takaamiseksi tai tämän suojatun maantieteellisen merkinnän eritelmän valvonnan varmistamiseksi (ks. vastaavasti tuomio 20.5.2003, Consorzio del Prosciutto di Parma ja Salumificio S. Rita, C-108/01, EU:C:2003:296, 66 kohta).

27 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin korostaa nyt käsiteltävässä asiassa riskistä, että tuotteen laatu heikkenee epäasianmukaisen kuljetuksen vuoksi, että tämä riski koskee kaikkia tuotteita siitä riippumatta, myydäänkö niitä suojatulla maantieteellisellä merkinnällä vai ei, ja että S ei ole esittänyt mitään kuljetusta koskevaa laatuvaatimusta, jolla voitaisiin ehkäistä tuotteelle aiheutuvaa mahdollista haittaa.

28 Tässä yhteydessä on niin, että koska vaatimuksen, jonka mukaan tuotteen, jolla on suojattu maantieteellinen merkintä, pakkaaminen on suoritettava rajatulla maantieteellisellä alueella, tarkoituksena on erityisesti kyseisen tuotteen laadun säilyttäminen, on todettava, että tämä vaatimus on merkityksellinen vain, jos kyseisen tuotteen pakkaamisesta maantieteellisen tuotantoalueen ulkopuolella aiheutuu lisääntyneitä riskejä juuri kyseisen tuotteen laadulle, mutta sillä ei ole merkitystä, jos muille samankaltaisille tuotteille aiheutuu samoja riskejä.

29 Lisäksi se seikka, että S:n esittämät laatuvaatimukset, jotka koskevat leikkaamista ja pakkaamista, ovat joko tavallisia kinkkujen markkinoilla tai eivät ylitä voimassa olevia elintarvikehygienian vaatimuksia, ei sellaisenaan vahvista mutta ei myöskään sulje pois lisääntyneiden riskien aiheutumista, jos suojatulla maantieteellisellä merkinnällä sertifioidun tuotteen pakkaaminen suoritetaan maantieteellisen tuotantoalueen ulkopuolella.

30 Sitä vastoin siitä seikasta, että Euroopan komissio on aiemmin hyväksynyt rekisteröintiä koskevissa päätöksissään vastaavia väitteitä muiden samankaltaisten tuotteiden osalta, on todettava, että ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen ei ole arvioitava, oikeuttavatko esitetyt väitteet sen, että pääasiassa kyseessä olevan tuotteen pakkaaminen suoritetaan rajatulla maantieteellisellä alueella, komission mahdollisen aikaisemman päätöskäytännön valossa.

31 Tuotteen jäljitettävyyden takaamista koskevan tavoitteen osalta ennakkoratkaisupyynnöstä käy ilmi, että S on esittänyt tämän väitteen yleisesti, ilman yksityiskohtaisempia perusteluja, eikä se ole siten osoittanut, että pakkaaminen maantieteellisellä tuotantoalueella olisi tarpeen tuotteen alkuperän takaamiseksi.

32 S väittää lopuksi eritelmän noudattamisen tehokasta valvontaa koskevan tavoitteen osalta, että valvonnan tehokkuus on yleisesti korkeampaa maantieteellisellä tuotantoalueella, vaikka pääasiassa kyseessä olevan kaltaista tuotetta myydään merkittävässä määrin mainitun maantieteellisen alueen ulkopuolella.

33 Tässä yhteydessä on muistutettava, että unionin tuomioistuin totesi 20.5.2003 antamassaan tuomiossa Consorzio del Prosciutto di Parma ja Salumificio S. Rita (C-108/01, EU:C:2003:296, 69, 74 ja 75 kohta), että tilanteessa, jossa kyseisessä asiassa kyseessä olleen tuotteen suojatun alkuperänimityksen eritelmässä määrätään siivuiksi leikkaamisen ja pakkaamisen eri vaiheista, joissa suoritetaan aitoutta, laatua, hygieniaa ja pakkausmerkintöjä koskevia erittäin tarkkoja teknisiä toimenpiteitä ja tarkastuksia, joista jotkut edellyttävät asiantuntija-arviointeja, tuotantoalueen ulkopuolella suoritettavat tarkastukset antavat vähemmän takeita tuotteen laadusta ja sen aitoudesta kuin eritelmässä määrättyä menetelmää noudattaen tuotantoalueella suoritetut tarkastukset.

34 Näin on erityisesti, jos eritelmässä annetaan perinpohjaisten ja järjestelmällisten tarkastusten toteuttaminen ammattihenkilöiden, joilla on erikoistietämys kyseisten tuotteiden ominaispiirteistä, tehtäväksi, jolloin on vaikea kuvitella, että näitä tarkastuksia voitaisiin tehokkaasti järjestää muissa jäsenvaltiossa (ks. vastaavasti tuomio 20.5.2003, Consorzio del Prosciutto di Parma ja Salumificio S. Rita, C-108/01, EU:C:2003:296, 75 kohta).

35 Nyt käsiteltävässä asiassa on niin, että vaikka tuotteen, jolla on suojattu maantieteellinen merkintä Schwarzwälder Schinken, eritelmään sisältyy laatuvaatimuksia, joita on noudatettava tuotetta leikattaessa ja pakattaessa, ja vaikka tätä tuotetta myydään merkittävässä määrin maantieteellisen tuotantoalueen ulkopuolella, ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin katsoo, että nämä laatuvaatimukset ovat tavallisia kinkkujen markkinoilla tai eivät ylitä voimassa olevia elintarvikehygienian vaatimuksia.

36 Kaikesta edellä esitetystä seuraa, että asetuksen N:o 510/2006 4 artiklan 2 kohdan e alakohtaa, luettuna yhdessä asetuksen N:o 1898/2006 8 artiklan kanssa, ja asetuksen N:o 1151/2012 7 artiklan 1 kohdan e alakohtaa on tulkittava siten, että vaatimus siitä, että suojatulla maantieteellisellä merkinnällä varustetun tuotteen pakkaaminen on suoritettava sen maantieteellisellä tuotantoalueella, on mainitun 4 artiklan 2 kohdan e alakohdan nojalla perusteltu, jos se on välttämätön ja oikeasuhteinen keino kyseisen tuotteen laadun säilyttämiseksi, kyseisen tuotteen alkuperän takaamiseksi tai suojatun maantieteellisen merkinnän eritelmän valvonnan varmistamiseksi. Kansallisen tuomioistuimen tehtävänä on arvioida, onko tämä vaatimus suojatun maantieteellisen merkinnän Schwarzwälder Schinken osalta asianmukaisesti perusteltu jollakin edellä mainituista tavoitteista.

Oikeudenkäyntikulut

37 Pääasian asianosaisten osalta asian käsittely unionin tuomioistuimessa on välivaihe kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian käsittelyssä, minkä vuoksi kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta. Oikeudenkäyntikuluja, jotka ovat aiheutuneet muille kuin näille asianosaisille huomautusten esittämisestä unionin tuomioistuimelle, ei voida määrätä korvattaviksi.

Näillä perusteilla unionin tuomioistuin (ensimmäinen jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

Maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden maantieteellisten merkintöjen ja alkuperänimitysten suojasta 20.3.2006 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 510/2006 4 artiklan 2 kohdan e alakohtaa, luettuna yhdessä asetuksen N:o 510/2006 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 14.12.2006 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1898/2006 8 artiklan kanssa, ja maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden laatujärjestelmistä 21.11.2012 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1151/2012 7 artiklan 1 kohdan e alakohtaa on tulkittava siten, että vaatimus siitä, että suojatulla maantieteellisellä merkinnällä varustetun tuotteen pakkaaminen on suoritettava sen maantieteellisellä tuotantoalueella, on mainitun 4 artiklan 2 kohdan e alakohdan nojalla perusteltu, jos se on välttämätön ja oikeasuhteinen keino kyseisen tuotteen laadun säilyttämiseksi, kyseisen tuotteen alkuperän takaamiseksi tai suojatun maantieteellisen merkinnän eritelmän valvonnan varmistamiseksi. Kansallisen tuomioistuimen tehtävänä on arvioida, onko tämä vaatimus suojatun maantieteellisen merkinnän Schwarzwälder Schinken osalta asianmukaisesti perusteltu jollakin edellä mainituista tavoitteista.

Allekirjoitukset